

Sygn. akt: I C 1006/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Donata Romanowska

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą we W.

przeciwko J. M. (1)

o zapłatę

Oddała powództwo.

SSR Alina Kowalewska

Sygn. akt I C 1006/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanej J. M. (1) kwoty 5.016,64 zł wraz z odsetkami za opóźnienie. Nadto domagał się zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, iż strony łączyła umowa, na mocy której powód udzielił pozwanej kredytu, przy czym pozwana nie wywiązała się w całości z obowiązku spłaty należności.

Nakazem zapłaty z dnia 18 kwietnia 2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 516/17 Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Giżycku uwzględnił powództwo w całości (k. 20).

W sprzecznie od nakazu zapłaty **pozwana J. M. (1)** wniosła o oddalenie powództwa w całości. Twierdziła, iż nigdy nie zawierała z powodem umowy kredytowej, a jej podpis pod umową z dnia 28.10.2015 r. został sfalszowany. Podała, iż w sprawie toczy się postępowanie karne, w związku z czym wniosła o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania karnego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28.10.2015 r. doszło do zawarcia przez stronę powodową (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. umowy kredytu na zakup towarów i usług nr (...) na kwotę 5.400 zł na nazwisko J. M. (1), nr PESEL (...).

W wykonaniu zobowiązania na rzecz powoda dokonano wpłaty w łącznej kwocie 675 zł.

(**dowód** : umowa z 28.10.2015 r. – k. 7--8, tabela opłat – k. 9-10, zestawienie wpłat – k. 6)

Podpis złożony pod przedmiotową umową nie należał do pozwanej J. M. (1).

W sprawie posłużenia się danymi personalnymi J. M. (1) i podrobieniem jej podpisu na umowie kredytu nr (...) z dnia 28.10.2015 r. Komenda Powiatowa Policji w G. prowadziła postępowanie przygotowawcze w sprawie o sygn. akt RSD-442/17. Na mocy postanowienia z dnia 29.11.2017 r. dochodzenie zostało umorzone wobec niewykrycia sprawy przestępstwa na podstawie art. 322 § 1 k.p.k.

(**dowód** : postanowienie z 22.08.2017 w sprawie 1 Ds. 462.2017 – k. 95, postanowienie z 12.09.2017 r. – k. 69, opinia nr (...) – k. 96-105, postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania – k. 106)

Postanowieniem z dnia 20.09.2017 r. tut. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c., zaś podjął na mocy postanowienia z dnia 16.01.2018 r. (k. 81, 91).

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy kredytowej nr (...) z dnia 28.10.2015 r. w oparciu o art. 720 § 1 k.c. W ocenie Sądu umowa ta nie mogła jednak stanowić dowodu potwierdzającego istnienie zobowiązania pozwanej J. M. (2) do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty objętej żądaniem pozwu, albowiem umowa ta nie została podpisana przez pozwaną.

Okoliczności przedmiotowej sprawy, w szczególności fakt, że pozwana nie była stroną umowy kredytu, zostały ustalone w oparciu o dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie oraz w toku postępowania karnego prowadzonego w sprawie o sygn. akt RSD-442/17 przez Komendę Powiatową Policji w G.. Najistotniejsze znaczenie dowodowe miał przy tym dokument z opinii grafologicznej biegłej sądowej z zakresu pisma ręcznego i podpisów J. W. z dnia 04.09.2017 r. sporządzonej w postępowaniu karnym, która w oparciu o wzory pisma pozwanej J. M. (1) jednoznacznie wskazała, że podpis na umowie kredytowej z dnia 28.10.2015 r. nie jest autentycznym podpisem pozwanej. Postępowanie karne zostało przy tym umorzone wobec niewykrycia sprawy przestępstwa, zaś pozwana w niniejszym postępowaniu konsekwentnie zaprzeczała, by kiedykolwiek zawierała ze stroną powodową umowę kredytu. Z chwilą natomiast, kiedy powzięła wiadomość o umowie zawartej na jej nazwisko, dokonała zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na jej szkodę.

W ocenie Sądu zbędnym i nieuzasadnionym ekonomicznie było przeprowadzanie w niniejszej sprawie dowodu z opinii biegłego z zakresu grafologii na okoliczność autentyczności podpisu pozwanej pod umową kredytu z dnia 28.10.2015 r. Mając na uwadze koszty takiej opinii i długotrwałość jej wykonywania, a jednocześnie zbędność powtarzania czynności dowodowych przeprowadzonych już na potrzeby postępowania karnego, Sąd korzystając z dowodów zgromadzonych w niniejszym postępowaniu oraz powołując się na opinię sporządzoną w procesie karnym, uznał za udowodniony fakt, że podpis pod umową kredytową, z której wynika dochodzone przeciwko pozwanej roszczenie nie został przez nią złożony. Jednocześnie istotnym było, iż strona powodowa nie oponowała wnioskowi pozwanej o przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy karnej, nie kwestionowała opinii biegłego w zakresie pisma ręcznego, ani nie zaprzeczyła twierdzeniom pozwanej w zakresie nieautentyczności podpisu. Żadna ze stron nie wносиła także o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego przed sądem orzekającym w niniejszej sprawie. W tych okolicznościach Sąd nie miał wątpliwości, że pozwana nie podpisała dokumentu umowy kredytowej z dnia 28.10.2015 r., z której wynikają dochodzone w niniejszym procesie roszczenia.

Ustawa nie zastrzega dla ważności umowy kredytu formy szczególnej. Strona powodowa mogła zatem wykazać innymi środkami dowodowymi, że pomimo braku podpisania umowy kredytu, pozwana faktycznie do swej dyspozycji otrzymała określoną kwotę i że zobowiązała się do spłaty kwoty objętej żądaniem pozwu, a tym samym do wykazania, że istnieje jakiegokolwiek zobowiązanie pozwanej wobec strony powodowej (art. 6 k.c., art. 323 k.p.c.). Nie przejawiała

jednak w tym zakresie żadnej inicjatywy dowodowej, a zaniechanie to skutkowało oddaleniem powództwa w całości jako nieudowodnionego, o czym orzeczono jak w sentencji wyroku.